

بهشی دووهم

* وهستانی جهنگ، دهستیگردنی دایه لوگی میلههتان

* هه لویستی کورد و رای میژوونوسان

* راهپینی خه لکی شارهزور

* دروستکردنی شاری کوفه

* پیکهینانی سی بنکهی سهربازی

* فارس و روم خویان ساز دهکه نهوه

وهستاندنی جهنگ، دهستیگردنی دایه لوگی میله تان

وهستان له حهلوان دا به داوای عومەر، بریاریکی گرنگ بوو، دهیویست عیراق بکاته بکنه یهکی ئەمین و ئەمان که پشتی پی بیهستری بۆ بلاوکردنه وهی ئاینی ئیسلام به ناشتی و دوور له شهپ، عومەر دهیویست ئیتر شهپ بهس بیئت، مهگەر دوژمن رازی نه بیئت، دهیویست به ریبهکی تر خه لکی له ئیسلام حالئ بکات، ئەم نامیهی عومەر موسولمانانی خسته دوخیکی تر، بیریان بۆ دامه زانندن و خو دروستکردنه وه دهچوه وه.

عومەر له زۆر نامه دا راسپاردهی کردوه که موسولمانان لهو ئاسته دا بوهستن و نهچنه نهک کوردستان و ههریمی چیا، به لکو هیچ به شیکی ولاتی فارس. ئەمه سییه م جاره عومەر بریاری وا درده کات، حزی ده کرد له گهل فارس ریك بکه ویئت. جاری یه که م پئیش گیرانی (مه دائن) داوای ریکه وتتی کرد له گهل فارس. ماوه یه که شهپ وهستا، به لام فارسه کانی ناوچهی ئەهواز هه کات هه لیان دهست بکه وتایه، په لاماری سوپای ئیسلامیان ده داو دهستی خو یان ده وه شانند و ریکه وتنه که یان ده شکانند. جاری دووم له گیرانی مه دائن دا ئەوه بوو وازیان له نوژی قه سرو جه مع هیئا واته سه فەر نه ما! به لام که فارسه کان له جه له ولا کۆبوونه وه بۆ خو ئاماده کردن بۆ هیرش بۆ سه ر مه دائن، ئەو وه ستانه ش شکا. سییه م جار دوا ی گرتتی حهلوان، عومەر هه مان داوای سی باره کرده وه، به لام فارسه کان ئەو زهینه یان نه بوو ئەو هه لانه بقۆسنه وه و پاریزگاری له خو یان و دهسه لات و پاشماوهی خاکه که یان بکه ن و خو یان دروست بکه نه وه!

خه لیفه عومەر خوا لیی رازی بیئت له جییه کی تر دا ده فەر مویت: (لو ان بیننا و بین فارس جبلا من نار.) له جییه تر دا ده فەر موئ به سه عد: (ان قف مکانک ولا تطلبوا غیر ذالک)⁵⁰.

عومەر حزی نه ده کرد یه که موسولمان زه ره ر بهیئ، له جییه کدا ده یگوت: (ان رجلاً من المسلمین احب الی من مائة الف دینار).

عومەر مه به سستی نه بوو له وه زیاتر برۆن، نامه ی نارد که به هیچ شیوه یه که نابئ شاخ برن، دهیویست خه لکانی ئەو ناوچانه ی گیراوه له خواو له ئاین تیبه گن. ئەوی تریش بۆ قوناغه کانی داهاتوو بۆ شیوازیکی تر جگه شهپ⁵¹. عومەر زانی که مه دائینی پایتهخت گیرا مانای گیرانی دلئ ئیمپراتوره و ئەوهی ماوه لاشه ی نهخوش و لاواز و بی دل و ناسان له بهریه که هه لده وه شیته وه. دهیویست وازی لیبهیئری تا بۆ خو ی ده مرئ، ئەوه قازانچ ترو سه لامه ت تره.

هه لوئستی کوردو رای میژوونوسان

ئەم بریارو وه ستانه هه رچه نه ده له سال تیبه ری و ماوه ی که م بوو، به لام به ره مه می هه بوو، خیل و عه شیره ت و میله ته کان به خو یاندا چوونه وه و، هه والئ گه رم و گوپی موسولمانه کان و دادپه ره ری و راستی عه قیده که یانیا ن ده گه یشتی، به گه رم به دوا ی باس و خواسیان دا ده گه ران. له میژووی هه موو فتوحاته کانی گهلانی جیهاندا وینه یه که نییه شان بدات له شانئ هه لوئستی گه لی کورد له کاتی پرۆسه ی به ئیسلامبوونیدا، له میژووی هیچ میله ته یکی سه ر گو ی زه ویدا هه لوئستیکی وه ک کورد نابینری. که به رامبه ر ئیسلام و سوپاکه ی نواند بیئیا ن، به عه ره به کانی سه ره تایی ئیسلامی شه وه:

⁵⁰. رسائل الفاروق. ص 79، رسالة رقم (106).

⁵¹. مختصر تاریخ العرب: سید امیر علی، ص 37.

1- هيشتا بانگهواز له قوناغى مهكهدا دهبي كه كورد جابانى كوردى (كابانى كوردى) به نوينهر دهنيرى بومهككه و مدينه و ههوالى كورد دهگهيهنى به ئيسلام و ههوالى پينغه مبه و ئيسلام بوم كورد دههيننه وه، نه مه جگه له نوينهرى ناوچهى جزيره و بازرگانه كانى هوڙى باجن⁵².

2- كه سوپاي ئيسلام دهگاته جه له ولا پيش دهست پي كردنى شهر، وهقدى كورد له شاره زوروه وه دهگاته لاي سوپاي ئيسلام و پيش نه وهى قاچ بخه نه ناو كوردستان چهند خاليك مور دهكهن به نهينى فارسه كانه وه وهك ماموستا نه مين زهكى باسى دهكات: (له دركه وتنى ئيسلامه تيدا و ههر له يه كه م په يوه نديان له گهال ئيسلامه كاندا تئ فكرين و دييان كه نه م ئايينه تازه يه به ته واوى موافقى طبع و ويزدانينه، له بهر نه مه وهكو سيمارمك سايكس دهليت: به ئاسانى و بهر بهر وهريان گرت به پله يه كه كه مه گهر بهر بهر كانى نه فريقا و توركه كانى توركستان به جوړه به دل و به شهوق وهريان گرتبئ. گهلى كورد ههروهكو ميژوونوسه باوه پيكر اوه كانى عه رب دهلين له شانزه مه مين سالى كوچى دا و له نواى فهتحي هه لوان و تكرت دا له گهال ئوردوى ئيسلامدا په يوه نديان كردوه. قعقاع هه لوانى زهوت كرد، به م جوړه يه كه م په يوه ندى كورد و گهلى كورد له گهال سوپاي ئيسلامدا روى دا.)⁵³

3- نه و ريكه وتنه بوو به هوڙى بهر پاكردنى شوپشيك له شاره زور، كه زور له ميژوونوسان چاويان لي قوچاندوه و باسى ناكهن، چونكه جيى فخر و شانازى كورده: به نزيك بوونه وهى سوپاي ئيسلام بوم كوردستان له سهر ريكه وتنى پيشوو، له شاره زور و هه ورامان و شارباژير، راپه رينيكي جه ماوه رى له درى دام و دهزگا و مه خفر و سهر بازگه كانى فارس روو ده دات و ناوچه كه پاك دهكهنه وه. نه وكاته كوردستان له سئ هه ريم پيك هاتبوو، هه ريمى چيا - هه ريمى جزيره - هه ريمى شاره زور. نه مين زهكى و روثبه ياننى نه و ريكه وتنه يان به ته واوى تومار كردوه و مهردوخى و روثبه يانينى باسى راپه رينه كه يان كردوه، روثبه ياننى دهليت: (وا دياره هه ندى له كورده كان هاوكاريان له گهال سوپاي ئيسلام دا كردوه)⁵⁴، له جييه كى تر دا دهليت: (وا دياره كورده كان كه له سته مى ساسانى به تهنگ هاتبون، نه وان بوون به رينوماى سوپاي ئيسلام و شهريان بوم شاهه نشاه نه كردوه وه هه موو شاره كانيان هه ر به بي شهر و به ناشتى داوه ته دهسته وه)⁵⁵. مسعود محمد دهليت: (كورد خوښ حال بووه به هاتنى ئيسلام، هه تا فارس و روميان له كول بكا ته وه). سيمارمك سايكس دهليت: (كورد به ئيسلامه وه چه سپان و په يوه ست بوون كه هيچ ميله تيكي تر وا به ئاسانى و سهر به ست قبوليان نه كرد). محمد مهردوخى دهليت: (كورد به رهامه ندى خوڙى ئاينى ئيسلاميان په سه ندى كرد و موسولمان بوون).⁵⁶ نه مين زهكى دهليت: (كورده كان بينيان و تيفكرين كه نه م ئاينه تازه يه به ته واوى موافقى طبع و وجدانينه، له بهر نه وه به ئاسانى و بهر بهر قبوليان كرد).⁵⁷ ماموستا هه ژار دهليت: (ئاينى پاك و بي گهردى ئيسلامه تى كه له سهره تاوه په يداوه، تيشكى برايه تى و يه كسانى وه چيا كانى كوردستانينى كه وتوه، تاريخاى و ناگرپرستى له سهر ره واندوين و چاكان و پاكانى ئيسلامى پيشوو تيبان گه ياندوين كه موسولمانان هه موو پيكه وه بران و رهش و بوژ و سپى و مور و زهر و كه وه يه كه له نارادا نيه. نه گهر چاران كه ميكي بي كه س بوون، وا ئيسته له سايه ئاينى تازه وه بونه ته زور و كه س زور يان لي ناكات.⁵⁸) (زور چار كورده موسولمانه كان

⁵² . كابان كوردى: حسن محمود كريم: چاپى يه كه م 1997، ل 10 و 13، زنجيره ي سئ يه م.

⁵³ . كوردو كوردستان: محمد امين زهكى، ج 1-2-3، ل 122-124.

⁵⁴ . ميژووى حسنه وه يه و عياري: ل 152-157.

⁵⁵ . ميژووى حسنه وه يه و عياري: ل 156.

⁵⁶ . پيشه كى كوردو كوردستان: محمد مهردوخى، ل 7.

⁵⁷ . كوردو كوردستان: محمد زهكى، ل 123.

⁵⁸ . شهرفنامه ي شهرفخانى بتليسى: وهرگيپرانى ماموستا هه ژار، پيشه كى، ل 31.

لهشكرى گهوره يان ساز دندا و دژ به فارس و روم و عهربه لادهره كان جهنگاون بۇ ته ميكرديان. چهندين دهولت و نه ماره تي سه ربه خو يان دروست كردوه و شهرعي خويان تيا به رپا كردوه و سهر به دهولتي گه وره ي ئيسلامي بوون.⁵⁹

راپه رپيني خه ئكي شاره زوور

با بزاني چيروكي راپه رپيني شاره زوور چونه. دواي نه وه ي ته قوتوقي شيرو قه لغانى ناوچه ي حهلوان هيورده بيته وه، عومهر ريگه به سه عد نادات به ره و پيشه وه بچن و ده لپت نه وه نده مان به سه. په يوه ندى له گهل كورد و گهل و خيله كانى تر دا دروست ده كن، هه تا نه وه ي كه ماوه، به ناشتي به نه نجامي بگه يهنن، نزيكترين ناوچه له حهلوان و خانه قين و جه له ولاوه شاره زوور ده بيت و سنوور يان به يه كه وه يه، مه يلى خه لكي زهرده شتي شاره زوور به لاي موسولمانه كاندايه و به تايبه تي كه له ناويستاي زهرده شت⁶⁰ و ماريه تي پيرشالياردا⁶¹ هيماي بو ئيسلام و محمد و دواي ئايني خودا له سه رزه ي كردوه و هه موو سيفه ته كانيان ناسيوه، وه له كاتي خو ي دا له قوناغي بانگه وازي مه كه دا نوينه ري نه م ناوچه يه له حهلوان و جوانرو و شاره زوور وه به ناوي (كاباني كوردى)⁶² گه يشته وه حيجاز و هه والي راست و دروستي محمد و ئاينه كه ي بو خه لكه كه هينا وه ته وه، وه (نه بو يه حيا) مه ده ي كور ي مه يموني كور ي جابان، يه كي ك بو له زانا و پاريزه راني و ته كانى په يامبه ر گه پاره ته وه كوردستان وله سالي 172 ي كوچي وه فاتي كردوه.⁶³ ئيستا حه قده فهرمووده دياري كراوه كه له جابانه وه گيردراوه ته وه.

نه مانه هه موويان كاريان له سه ر نه وه هه بوو كه راپه رپينيكي جه ماوه ري له كوردستاندا به گشتي و له شاره زوور به تايبه تي به رپا بي. نه م هه واله گه يشته يه زدگورد، يه زدگورد پاشاش نه مه ي له هي رشي سوپاي ئيسلام پي ناره حه ت تر بوو، شو رشي جه ماوه ر له هي رشي ده ره وه ي سه ر سنووره كان خه ته رتره، چونكه ده سه لات له سه ر ميله لت داده مه زري، نه گهر ميله لت شو رش بكات پاشا بو كو ي رابكات، پشت به كي بيه ستي.؟، بو يه دني اي لي ها ته وه يه كه به په له سه ركرده يه كي نزيك و نازاي به دوو هه زار سه ربازي تايبه تي خو ي به ري ده خاو، ده يان ئيري بو سه ركوت كردني راپه رپيني شاره زوور، بو گيرانه وه يان بو سه ر ئايني زهرده شتي و مه جوسي، يه زدگورد كه نه و كاته له حهلوانه وه راي كردبوو له پشتي كرماشانه وه كه (نه ها وه ند) ده گريته وه چا وه رواني نه نجامي هه ردوو به ره جيا وازه كه ي جه نگ ده كات، به ره ي جه نكي حهلوان له گهل سوپاي ئيسلام و، به ره ي جه نكي شاره زوور كه راپه رپيني خه لكي ناوچه كه يه، نه وه ته خه ري كه سوپا له نه ها وه ند كو ده كاته وه بو سوپاي ئيسلام و نه فيري عامي راگه يان دووه، زور پيو يستي هه يه بو ناوچه ي خانه قين! له ولاشه وه سه ركرده يه كي فارس، به دوو هه زار چه كداره وه به هه موو كه لوپه ليكي جه نكي وه روه و شاره زوور به ري ده كات له ژير چا وديري (پاو) دا كه كور ي شاپوور كور ي كيوس بر اي نه وشيروان كور ي قوباد پاشاي ئيران بوه. نه م سه ركرده دلسوزه له پاشازاده كانى كسرا كان بوو، ده يو يست خه لكي ناوچه ي شاره زوور بگيرپيته وه ژير چا وديري فهرمانره وايه تي يه زدگورد، (پاو) كه له ريگه ي جوانرو وه ها تبوو گه يشته بوه (پاوه) ي نه مر و، به نياز بوو به ره و ده شتي شاره زوور شو ربيته وه، ماوه يه كه له شو يني پاوه ي نه مر و ده مي ني ته وه، له و كاته دا هه والي په لاماري سوپاي ئيسلام دي ت، كه ده ستي پي كردوه بو ناوچه ي كرماشان و، را كردني يه زدگورد ي پاشا به ره و (نه سفه هان و ره ي): (پاو) زور دل گران ده بيت، ناچار ده بيت بگه رپيته وه و نياز كه ي بو نه ها ته دي، له به ر خه ته ري بارودوخ نه يو يرا بيته خواره وه بو شاره زوور

⁵⁹. كومه لئاسي كورده واري: د. حسين خه لقي، به رگي 2 ل 212-214

⁶⁰. ئايني كورد: حسن محمود حه كريم، چاپي يه كه م، ل 17.

⁶¹. ئايني كورد: حسن محمود حه كريم، چاپي يه كه م، ل 29.

⁶². كاباني كوردى: حسن محمود حه كريم، چاپي يه كه م، ل 13، 1997.

⁶³. هه مان سه رچاوه، چاپي يه كه م، ل 16، 1997. كومه لئاسي كورده واري، د. الخليقي، ل 283، ج 2.

بۆیە نامەیک بۆ خەلکی شارەزور دەنیرۆ و هەڵهاتنی پاشایان بۆ بیۆشی بەم شیۆهیه: (له بەر ئەوهی شههاریار یەزدگورد فه‌رمانپەرەوای ئی‌یران له‌سه‌ر داخواری و دۆستایه‌تی خا‌کانی چین روه‌ و ولاتی رۆژه‌ه‌لات رۆیشتوه، بۆ چاک کردنی سنووری خۆراسان (ماهوی سوور) له‌بەر ئەوه ئیۆه‌ش له‌ شوین و جیگای خۆتان بمیننه‌وه تاوه‌کو خاوه‌ن شکۆ روه‌ و نیشتمان ده‌گه‌رێته‌وه، ئەو کاته له‌ فه‌رمانه‌کانی خاوه‌ن شکۆ ناگادارتان ئەکه‌مه‌وه.

ئیمزا:..... پاو شاپوورزاد.

پاش ناردنی نامەیکە (پاو) بۆ خەلکی شارەزور له‌بهری (رووباری سیروان) هوه مه‌نزل و کوچ بار ئەخه‌ن له‌ داوینی چیا‌یه‌ک نزیک‌ی دێ‌یه‌کی گه‌وره‌ چادر هه‌ل ده‌ده‌ن، بارگه‌وبنه‌ ئەخه‌ن، خه‌لکی دێ‌ی که له‌ ترسان دین به‌ پیریا‌نه‌وه و پێشوازی گه‌رمیان ئی ده‌که‌ن، (پاو) ئەم میوانداریه‌ گه‌رمه‌ به‌ هه‌ل ده‌زانئ، سوودی ئی وهرده‌گرئ، ده‌که‌ویته‌ گه‌توگۆکردن له‌ گه‌لیاندا و په‌یمانیا‌ن ئی وهرده‌گرئ که سه‌ر به‌ فه‌رمانپه‌روایی ئی‌یران و ناینی زه‌رده‌شتی بن، له‌ داوینی ئەو چیا‌یه‌دا په‌رستگایه‌کی گه‌وره‌یا‌ن بۆ دروست ده‌کات و کوره‌یه‌کی ناگه‌رپه‌رستیا‌ن بۆ ئەکاته‌وه، ئیسته‌ ئەو چیا‌یه‌ ناوی (ئاته‌شگایه‌) و دێ‌یه‌که‌ش ناو ده‌نئ (پاوه‌)، به‌ناوی ئەو سه‌رکرده‌یه‌وه، که ئیسته‌ شارێکی گه‌وره‌یه‌ له‌سه‌ر سنوور، پاو دوو مانگ له‌م ناوه‌ ده‌می‌یته‌وه، بۆ خۆخه‌فاندن و دوورکه‌وتنه‌وه له‌ شه‌پری ناوچه‌ی حه‌لوان و موسولمانه‌کان. به‌لام که ده‌بیستی فه‌رمانه‌کان شکاون و یه‌زدگورد به‌ره‌و ناوه‌راستی ئی‌یران هه‌له‌اتوه، ئەویش به‌ره‌و کرمانشان و هه‌مه‌دان و ئەسه‌فه‌هان ده‌که‌ویته‌ ریگا. به‌هه‌ر شوینیکدا تئ ده‌په‌رئ ده‌یا‌ن گه‌رپه‌ته‌وه بۆ ژیر ده‌سه‌لاتی ئی‌یران (به‌مه‌دا دیاره‌ راپه‌رینه‌که‌ زۆر جی‌ی گرتوه‌ته‌وه). به‌لام میژوو چونکه‌ شیۆینراوه، به‌ تاییه‌تی میژووی کوردا! ئەو راپه‌رینه‌ میژوویییه‌ کوژئینراوه‌ته‌وه، ته‌نانه‌ت له‌ هه‌ندئ جئ‌دا کردوایانه‌ به‌ راپه‌رینی بوون به‌ مه‌سیحی، که به‌ مه‌رجئ که حه‌لوان ده‌گرئ، له‌ولاشه‌وه شام قودس و بیروت و دمشق و حومص و حه‌له‌ب گه‌راوه‌و یه‌ک سه‌ربازی رۆمی و مه‌سیحی له‌ شام دا نه‌ماوه‌ هه‌ر هه‌موو شام چونه‌ته‌ ژیر ده‌سه‌لاتی موسولمانه‌کان، به‌لکو کورده‌کان ته‌واو له‌ ده‌سه‌لاتی فارس و رۆم بیزار بون و به‌ ته‌مای سینه‌میک بوون ئەوا ئیسلام په‌یدا بوه‌ و له‌ گه‌شه‌ و بلا‌وبونه‌وه‌دا‌یه، گا‌وره‌کان کتیبیکیا‌ن نووسیوه‌ به‌ ناوی (میژووی کلپسای کۆن) زۆر ده‌سکاری کراوه‌و هه‌موو میله‌ته‌کانیا‌ن به‌ گا‌ور له‌ قه‌له‌م داوه‌ و میژووی میله‌ته‌کانیا‌ن به‌لای خۆیا‌ندا شیواندوه، ئیره‌ جیگه‌ی ئەوه‌ نیه‌ هه‌ندئ نمونه‌ به‌ی‌نمه‌وه!

(پاو) له‌ نزیك (ئه‌سه‌فه‌هان و ره‌ی) له‌گه‌ل یه‌زدگورد ده‌گه‌زه‌ یه‌ک، پاو له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌گه‌ل ماهوی سووردا له‌ خۆراسان نا‌کوکیان هه‌بوه‌ به‌ یه‌زدگورد ده‌لیت: با نه‌چینه‌ خۆراسان، به‌لام یه‌زدگورد له‌سه‌ر ئەو قسه‌یه‌ی عاجز ده‌بئ و کینه‌ی ئی‌ده‌کیشی، که هه‌والئ نزیك بوونه‌وه‌ی سوپای ئیسلام ده‌بیستن، یه‌زدگورد به‌ره‌و خۆراسان را ده‌کات و شاری ئەسه‌فه‌هان جیده‌هیلئ، پاویش سه‌رپێچی له‌ فه‌رمانی یه‌زدگورد ده‌کات و به‌ره‌و مازنده‌ران و ولاتی خۆی ئەکه‌ویته‌ ریگا.⁶⁴

رۆژبه‌یا‌نی‌ش به‌ کورته‌یه‌ک باسی ئەو راپه‌رین و شوپرشه‌ جه‌ما‌وره‌یه‌ ده‌کات: (ئهم جمانه‌ی سوپای ئیسلام بۆ ولاتیکی شاخاوی سه‌خت، ئەوه‌مان بۆ ده‌رده‌خات که نه‌ته‌وه‌ی کوردی ژیرده‌ستی ساسانی چه‌وساوه‌ به‌ هه‌لی زانیوه، شوپرشئ به‌رپا‌کردوه‌ و سوپای ئیسلامی هان داوه‌ بۆ پێشکه‌وتن و هاوکاری له‌گه‌ل کردوون و رئ به‌ رئ‌ی کردون به‌ره‌و ئەو هه‌ریمه‌ هه‌زار به‌ هه‌زارانه‌ که هه‌رگیز له‌ گرتنی نه‌ده‌هاتن).⁶⁵

خه‌لیفه‌ عومه‌ر برپاری دا‌بوو له‌ حه‌لواندا بوه‌ستی و، هی‌زه‌کانی به‌ره‌و پێش نه‌بات، نیازئ بوو ئەوه‌نده‌ی که به‌ ده‌ستی هی‌ناوه‌ و رزگاری کردوه، له‌ ئیسلامیا‌ن حا‌ئ‌ی بکات و سنووری حه‌لال و حه‌رام و عه‌قیده‌و ییروبا‌وه‌ریا‌ن

⁶⁴. میژووی کوردستان و کورد: مه‌ردۆخی، 182-186.

⁶⁵. خانه‌قین له‌ میژوودا: گو‌فاری کۆری زانیاری کورد، ژماره‌ 18-19، 341، بغداد 1988.

تیا دا بمهزینئی. ئەو هی تری که ماوه له خاکی میلهتان، به شیوازیکی تر و ریگهی حیوار و گفتوگۆو راگۆرینهوه و قهناعت، حالیان بکات، عومەر نیازی بوو له وەندەهی که به دەستی هیئاوه، حکومهتیکی نمونەیی دروست بکات و بیخاته پیش چاوی گهلانی دنیا.

نیازی بوو بلاوکردنەوهی ئیسلام بۆ پارچهکانی تری جیهان، به جۆری تر بکات و شیوازی شەر بگۆریت. چونکه دەیزانی که جهنگ ئاسه‌واری خراپ له ناو میلهتاندا بهجی ده‌هیلتی، رهنگه ئەو شەر بهر چاویان بگری له‌وهی حه‌قیقه‌تی ئیسلام و مەبه‌ستی دین تی بگهن. ئەگەر هه‌موو شت به زۆر بیٔ، عقیده و بیروباوه‌ر به زۆر وەرناگری، رهنگه به سەرزاره‌کی و له ترسان بپروا بهینن، به‌لام ئەوهیه که نیفاق دروست ده‌کات و ره‌واج به فتنه‌ ده‌دات و ناو کرۆکی میلهتان ده‌خوات! فه‌تھی دل‌ه‌کان له فه‌تھی ولاتان گرنگتره. عومەر دەیزانی که ئیسلام کالایه‌کی جوان و دروسته، ئەگەر به ریگهی غه‌یری جهنگ نیشان بدری چاکتر وەرده‌گیری، هەر گه‌لیک بیناسی، ناتوانی خۆی لی بی بهش بکاو دەست به‌رداری بیٔ. به تایبەت له‌و کاته‌دا که زۆم و زۆر وستەم سه‌راپای زه‌وی داگیر کردبوو، میلهته‌ چه‌وساوه‌کان له دوی هیژیکی سییه‌م ده‌گه‌ران به‌لای فارس و رومیان له کۆل بکاته‌وه.

ئەمه هەر پای عومەر نه‌بوو به‌ته‌نها. پيشتر پیغه‌مبەر (درودی خوی له‌سەر بیٔ) له‌ریکه‌وتنی حوده‌بییه‌دا ویستی ده‌عه‌وه له‌چه‌ک جیا بکاته‌وه، نامه و نینه‌ری زۆری نارد و حیواری میلهتان به‌بی چه‌ک ده‌ستی پی کرد. به‌ره‌می چاکیشی هه‌بووه، به‌لام عه‌قلیه‌تی عه‌رب نه‌گه‌یشتیوه ئەو ئاسته‌ی بپروای ته‌واو به‌و شیوازه‌ بهینن، هەر بۆیه جهنگ روی دایه‌وه. ئەوه بوو یارانی پیغه‌مبەر دروودی خویان له‌سەر بی هه‌موو مال و گه‌ره‌ک و باخ و باخات و ده‌شت و شاخ و لادی‌یه‌کیان پیرکردبوو خه‌ریکی ده‌عه‌وه و حالی کردنیان له‌هه‌لال و حه‌رام و بیرو باوه‌ر بوون، له‌ماوه‌کی که‌م دا موسولمانان بونه‌ چه‌ند قات. به‌لام مه‌خابن جهنگ زال بوو به‌سەر حیواردا. دواتریش ئەبویه‌کر که خالید و سه‌رکرده‌کانیان نارد، پی‌یان وتن که قسه‌ی یه‌که‌متان حالی کردنی ئیسلامه و پاشان جزیه، ئەگەر هیجیان قبول نه‌کرد، ئەوسا مؤله‌تیان ده‌دن و پاشتر که هیج چاریک سودی نه‌بوو جهنگ ده‌کن، بۆ لابرندی درک و دال له‌ری گه‌یاندنی دینی خوادا. ئەوه بوو وایان کرد. پاشتر عومەر که (مه‌دائینی) گرت جهنگی وه‌ستاند و ویستی ده‌رگای حیوار بکاته‌وه، له‌سه‌ره‌تادا هورمان و یه‌زگورد رازی بوون، به‌لام فیل بوو، بۆ خۆسازدانه‌وه‌بوو، سه‌د هه‌زار سه‌ربازیان له (جه‌له‌ولا) کۆکرده‌وه و ویستیان بچنه‌سه‌ر (مه‌دائین) به‌لام عومەر خیراتر بوو، جه‌له‌ولای کرده‌ گۆرستان و خانه‌قین و هه‌لوانیشی لی پاک کردنه‌وه، له‌هلوانیش هه‌مان بپیری جهنگ راگرتنی ده‌رکرده‌وه. هه‌رچه‌نده سه‌عد داوای کرد ریگه‌یان بدات بچنه‌ناوه‌وهی ولاتی فارس به‌لام عومەر کۆمه‌لیک نامه‌و بپیری ده‌رکرد بۆ سه‌عد به‌م جۆره:

(ان قف مکانک ولا تطلبوا غیر ذلک)⁶⁶.

(ان قف مکانک ولا تتبعهم، واتخذ للمسلمین دار هجرة و منزل جهاد، ولا تجعل بینی و بین المسلمین بحراً).⁶⁷، یان له‌وه‌لامی نامه‌یه‌کدا که سه‌عد داوا ده‌کات ریگه‌مان بده با دوايان بکه‌وین ده‌فه‌رموی (وددت ان بین السواد و بین الجبل سداً لا یخلصون الینا ولا نخلص الیه‌م و حسبنا من الریف، انی اثرت سلامة المسلمین علی الانفال).⁶⁸ ئەمه بوو بپیری یه‌که‌می سه‌رکرده ئیسلامیه‌کان، به‌لام هیژی شەر له‌ به‌رژه‌وه‌ندیان نه‌بوو جگه‌ شەر، که به‌ مه‌رجی کوفر به‌ شەر زوتر ده‌فه‌وتی!

⁶⁶. رسائل الفاروق. ص 79، رساله رقم (106).

⁶⁷. رسائل الفاروق، رساله (107). تاریخ الطبری، ج 4 ص 141.

⁶⁸. رسائل الفاروق، ص 82، رساله (114).

هه‌ئساندهوه. له ناوه‌پاستدا مزگه‌وتیکیان دروست کرد، پاشان مه‌یدانیکی فراوانیان بۆ راهینانی سهربازی دروست کرد، له‌وه‌مه‌یدانهوه به هه‌ر چوار ده‌وردا رمیان هه‌لدا، له‌کوییا که‌وتن له‌پشتی ئه‌وانه‌وه‌یان کرده‌خانو، پاشان مائی‌سه‌عد و بازار دروست کرا. ناوچه‌که‌ئاوه‌دان و قه‌ره‌با‌لغ بویه‌وه، ئه‌وه‌نده‌شاریکی ناوه‌زه و جوان بو، له‌سه‌ر هه‌مان نه‌خشه‌شاری به‌سه‌ره‌شیان دروست کرده‌وه، سه‌عد سه‌ریان‌گه‌یه‌کی له‌(مه‌دائین) جی هیشته‌بۆ ئه‌وانه‌ی که‌خو‌یان رازی بوون له‌هوی ب‌میننه‌وه، عومه‌ر داوای کرد له‌کوفه‌دا دوو سه‌ریان‌گه‌ه‌بیته‌، به‌لام له‌خه‌یمه‌داین⁷³. مه‌دائین هه‌وایه‌کی شیداری هه‌بوو ب‌ل‌قی گه‌رما و هه‌لاوی ناو ده‌م و چاوی سه‌حابه‌کانی برژانده‌بوو له‌رووب‌رابوون، هه‌ر بویه‌به‌داوای عومه‌ر گه‌ران بۆ بنیادنانی شاریکی تر که‌هه‌وای پاک و دوور له‌هه‌وای شیدار بی و، کوفه‌یان هه‌لب‌ژارد، سه‌عد به‌چل هه‌زار سه‌ریان‌زه‌وه‌هات له‌هوی له‌خه‌یمه‌دا هه‌لیان دا، جاده و شه‌قامیان لی‌دا‌رشته‌مزگه‌وتیان خسته‌ناوه‌راست، پاشان خانو له‌روخام دروست کرا کۆلان و جاده‌کان ده‌رکه‌وتن، له‌کو‌تایی یه‌کیک له‌شه‌قامه‌کاندا مائی‌سه‌عد دروست کرا، دوو سه‌د بال له‌مزگه‌وته‌وه‌دوور بو، ئه‌نجا (بیته‌المال و دارالاماره) دروست کرا، وه‌ستیایان له‌فارسه‌وه‌هینا، له‌سه‌ر شیوه‌ی فارسی دروستیان کرد جاده‌ی فراوان بو هه‌تا هه‌وای بادیه‌یان لی‌نه‌گریت⁷⁴.

په‌که‌هینانی سی‌بنکه‌ی سهربازی

سه‌رده‌می خه‌لیفه‌عومه‌ر (ره‌زای خوای له‌سه‌ر بیته)، سه‌رده‌می زی‌پین بوو له‌هه‌موو رویه‌که‌وه، گورگ و مه‌ر پیکه‌وه‌ئاویان ده‌خوارده‌وه، سه‌رکه‌وتنی زوری به‌ده‌ست هینا، له‌هه‌موو سه‌رده‌مه‌کان زیاتر ولاتی فراوان کرد، ئه‌و سه‌رکه‌وتن و فه‌تخانه‌ی عومه‌ر له‌دوو سیفه‌تیه‌وه‌بوو:

1- توانایه‌کی به‌هیزی هه‌بوو له‌هه‌لب‌ژاردنی فه‌رمانده‌و سه‌رکرده‌کانی دا، سه‌ر ناس بوو، که‌سی ده‌خسته‌جیگه‌ی مناسب و پر به‌پیستی.

2- توانایه‌کی گه‌وره‌ی هه‌بوو له‌سه‌رکرده‌یه‌تی کردنی میله‌ت دا، ئه‌و توانایه‌به‌ژی‌ری خو‌ی به‌ده‌ستی هینابوو چی بویستایه‌ده‌یکرد، چه‌ندی سه‌ریان بویستایه‌به‌نامه‌یه‌کی بچوک له‌که‌مترین ماوه‌دا، بۆ دوورترین جیگه‌ده‌ینارد، که‌س نه‌یده‌توانی سه‌رپیچی بکات، به‌بی ئه‌وه‌ی عقوبه‌ش بدات هه‌موو که‌س وای ده‌زانی عومه‌ر له‌گه‌لیایه‌و له‌مالیایه‌.

خه‌لیفه‌عومه‌ر وای به‌باش زانی به‌ره‌ی جه‌نگی عی‌راق بکات به‌سی‌بنکه‌ی سه‌ریان‌یه‌وه، به‌ره‌ی جه‌نگی باکور و رۆژه‌لاتی عی‌راقی دابه‌ش کرد، زانی که‌سنوور فراوان بوو، یه‌ک بنکه‌ناتوانی به‌وه‌موو به‌ره‌جه‌نگیه‌جو‌راو جو‌ره‌دا بکات، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌له‌رونه‌دات و تیکه‌لبونی کار نه‌بیته‌، هه‌موو که‌س سنوری کاری خو‌ی بزانیته‌و، منافه‌سه‌یه‌کیش دروست بکات و کاره‌کان به‌سه‌ر زۆرتین فه‌رمانده‌دا دابه‌ش بیی، نه‌وه‌ک ختوره‌ی دل و بۆله‌و گله‌یی له‌نه‌ینی دا په‌یدا بیی. به‌و کاره‌ئیداره‌کردنی ئه‌و به‌ره‌جه‌نگیه‌ناساتر ده‌بیته‌، به‌ر چاو رۆشن ده‌بی. ئه‌و سی‌بنکه‌یه‌ی دروست کرد، به‌ره‌ی جه‌نگی به‌سه‌ردا دابه‌ش کردن، بۆ هه‌ریه‌که‌یان سه‌رکرده‌و فه‌رمانده‌و سوپا و به‌ره‌ی تایبه‌تی دیاری کرد به‌م جو‌ره‌:

1- بنکه‌ی سهربازی کوفه: شاری کوفه که‌تازه به‌تازه دروست کرا بوو کرا به‌بنکه‌ی یه‌که‌م. (سه‌عدی کو‌ری ئه‌بی وه‌قاس) له‌مه‌دائینه‌وه‌گو‌ی‌زرایه‌وه‌کوفه و کرایه (ئه‌میری کوفه). لی‌پرسراو بوو له‌به‌ره‌کانی جه‌نگی

73. تاریخ الامم الاسلامیه. محمد خضری بهگ، ص217.

74. تاریخ الاسلام. حسن ابراهیم حسن، ج4 ص148.

حلوان - ماسبزان (كرمانشاه) - مووسل - هريمي چيا - هري نازربايجان - نهمينيا - ته بهرستان - جرجان - هريمي جزيره.⁷⁵

2- بنكهى سهربازى به سره: سهره تا (به سره) لاديهك بوو، كه رزگار كرا مزگه وتيكي گه وره يان تيا دروست كرد له خشتى قورو سهره كهى له قاميش وزل، دواى كوفه نه ویش به هه مان شيوه فراوان كراو بينايهك دروست كرا بو (ئه مارهت)، سهره تا نهم خانوانه له قاميش و حه سیر و پهل و پوپى دار خورما ده كرا، به لام چونكه عه ملى نه بوو، روداوى ناگر زور روى دها، گوڤا به خشت و قوپ و بهرد. پاشتر بو به گه وره ترين شارى بازرگاني ناوچه كه، له نيوان هيندو چين و نهوپهري بياباني گه وره بو روژه لات و روژئاوا، بازرگاني تيا نال و گوڤ ده كرا، به نده ريكي گرنگ بوو. سهره تا خيلى ره بيعه و موزر له به سره دابه زين، دواتر خه لكى له چين و هيند و سنده وه بوى هاتن و قهره بائغيان كرد.

خه ليفه عومر (ئه بوموساى ئه شعهرى) كرده (ئه ميرى به سره) و ليپرسراو بوو له بهر كاني جهنگى ئه هواز و خوزستان و تستر و رامهرمز و سوس و جنديسابور و خوراسان.⁷⁶ يه كه م كهس نامه ي بو عومر نووسى و وشه ي ئه ميرولموئمنينى داهينا نه بو موسا بوو! نووسى: (بو عه بدوللا ئه ميرى مؤمنين، له ئه بوموساى ئه شعهرى به وه). كه عومر نامه كهى خوينده وه وتى به لى من عه بدوللام، من عومرم، من ئه ميرى مؤمنينم. سوپاس بو خوا. دواى ئه و نامه يه وشه ي ئه ميرولموئمنين داهات.⁷⁷

3- بنكهى سهربازى به حرهين له سهر كه نداوى عه رب: خه ليفه عومر (عه لاي كوپى حه زره مى) كرده ئه ميرى به حرهين و سهر كرده ي سوپاي ئه و ناوچه يه. نهم بنكه يه ليپرسراو بوو له كه ناره كاني ئه و به رى كه نداوى عه رب و، هريمي فارس و ئه سته خرو، سجستان.⁷⁸ (عه لا) ناوى له جهنگى (رده) هه لگه پاره كاندا زرا. بويه فه رمانده ي سوپا و نازايانه كارى خو ي ده كرد. به لام كه بوو به ئه ميرى به حرين. ده يو يست منافه سه ي (سه عد) ئه ميرى كوفه بكات! ئه و كاته سه عد ناوى زور زرا بوو، باس هه ر باسى سه عد بوو، سهر كه وتنى زورى به ده ست هيئا، زور ناوچه ي ئازاد كرد، به تايبه ت سهر كه وتنى به سهر رو سته م دا كه گه وره ترين سهر كرده ي فارس و وه زي رى جهنگى بوو، له جهنگى قادسيه دا، رو سته مى كوشت. ئي سته ش حلوان و جه له ولاى ته واو كرده وه به ره و هريمي چيا له پيش ره وي دايه، (عه لا) هات به دلى دا ئه ويش كاريك بكات بي ئه وي پرس به عومر بكات. وي سته ي دواى ئه وي سهر كه وتنى گه وره ي به ده ست هيئا نه وسا عاله م سهر سام بكات و نامه بو عومر بنوسى. به لام گه وره يى سه عد له وه دا بوو كه ده سته ي نه ئه كرد به ناودا به بي مؤله ت وه رگرتن له عومر، هه ر كاريكى ده كرد، پرسى ده كرد، نامه ي دنووسى، هه تا به شى ناخ و ده روونى خو ي تي كه ل نه كات. به لام (عه لا) وي سته ي بي مؤله ت هي ر شيك ساز بكات و، له پر خه لكى بي بي ستن و سهر يان سو پر بمينى، نيازى بوو دواى سهر كه وتن، نامه بنووسى. سوپاي له بنكه ي به حرين كو كرده وه و ئاماده ي كردن و به ئاوى كه نداوى عه رب دا په رينه وه نه و به ر، به مه رجى عومر نامه ي نووسى بوو بو هه موو لايهك كه نابى له ئاوو رووبار و ده ريا بده ن و بيه رنه وه، مه هي ل له نيوانى من و نيوه دا ئاو و ده ريا هه بي ت - وهك پيشتر باس كرا -.

(عه لا) چوه ئه و به رى كه نداوى عه رب، خو ي گه يانده شارى (ئه سته خر) كه بنكه يهكى گه وره ي سوپاي فارس له وي بوو، كه فارسه كان له پر پى يان زانى شله ژان، خو يان كو كرده وه بر ياريان دا پيشه كى

⁷⁵. فتوح البلدان. بلاذرى، ص 317.

⁷⁶. هه مان سه رچاوه، ص 378.

⁷⁷. رسائل الفاروق، ص 155، رساله رقم (279).

⁷⁸. طبقات ابن سعد. ج 4 ص 782.

كەشتىيەكانىيان بسوتىنن و دەستىيان لە ھەموولا بېرن، ئەوسا چارىك بۇ ئەمان بدۆزنەوھ. كەشتىيەكان لەناو بران، پاشان گەرانەوھ بۇ موسولمانە گەمارۆدراوھكان شپرزەيان كردن، موسولمانەكانىيش پارچە دابراوھكانىيان كۆكردەوھو بېرياريان دا شەپرى مان و ئەمان بكەن. لە يەك ھېرش دا، دايان لەو سوپا زۆرەي كە لە نىوان ئەمان و كەشتىيەكاندا ھەبوو، زۆرەيان لەناو برد، كە نزيك بوونەوھ دەبينن كەشتىيەكان نەماوھ. بە يەلە بەرەو ژوور بەرەو بەسەر ھاتن، دووبارە لە نزيك (شەھرەك) گەمارۆيان دانەوھو لىيان دان، ھەوال گەيشتە (خەلىفە عومەر). زۆر تۆرە بوو، بېريارى دا سزايەكى خراپى (عەلا) بدات. عومەر نامەي بۇ ئەميرى بەسەر كە ئەو كاتە (عوتبەي كۆرى غوزوان) بوو نووسى، كە ھەر خىرا سوپايەك ريك بخاو بچيت بۇ رزگاركردىنى سوپاكەي (عەلا)، (عوتبە) (12) ھەزاري كۆكردەوھ بە فەرماندەيي (ئەبوسېرە كۆرى ئەبى رھەم) ناردى، لە رىگەيەكى نھىنىيەوھ. گەيشتە (شەھرەك)، لەپەر پەلامارى سوپاي فارسىيان دا و (عەلا)يان رزگار كرد و ھىنايانەوھ بۇ بەسەر و لەويۆھ رويشتنەوھ بۇ (بەحرين). بەم جۆرە ناوي شكستىيەكەي زپا! سزاکەي عومەر ئەوھ بوو، بىكەي (بەحرين)ى ھەلۆھشانەوھو داواي لە (عەلا) كرد كە بچيتە سوپاكەي (سەعد) و لەژىر فەرمانى ئەودا بى، چونكە ئەو بە خيلى بە سەعد برد بوو.⁷⁹

ھەر يەكە لەم بىكە سەربازيانە سەربەخۆيي خۆي بوو، ئەمير و سەربازي تايبەتي خۆي بوو، سنورى جەنگي و كارتياكردىنى جياواز بوو، بەلام بە ھەموويانەوھ يەك مەبەستىيان پىكاوھ و لەيەك نەپچراون، پەيوەندى توند وتۆل و ھاوبەشيان ھەبوو، يارمەتي سەربازي و سياسى و تەكتيكي يەكيان داوھ، ئەگەر خەلىفە عومەر مۆلەتي بدانايە بىكەي بەسەر يارمەتي كوفە و بەحرەيني دەداو بە پىچەوانەشەوھ. عىراق بە ھەردوو مەلئەندە سەربازيەكەيەوھ، بەسەر و كوفە، بوو بوونە بىكەي فكري و سەربازي و دەعووي بۇ ولاتي فارس و خىلەكانى ناو عىراق، چونە ناوھوھ بۇ ولاتي فارس كاريكي ناسان نەبوو، موسولمانەكان كە لە عىراق شەريان دەكرد، لە ولاتيكددا بوون كە بە خاك و زمانىيان شارەزا بوون و زۆر لەوھي نيوھ دورگەي عەرەبي دەكرد، لە يەك حالى دەبوون، ئەمە كار ناسانى بۇ كرىبوون، بەلام كە چونە ناوھوھي ولاتي فارس، توشى زمان و عادات و تەقاليد و جل و بەرگى جياواز بوون، خاك و شاخ و داخ و ئاووھوھوھي سارد و شيرين، كە ئەيان دىبوو پىي رانەھاتبوون، چونە ناوھوھ بۇيان، قورس و گران بوو، ولات و خاك و خەلكيكي نامۆ بەمان. زۆر جار بەفر دەبارى و زوقم و كرىوھ و رەشەباو لافاو داى دەكرد و ئەمان ئەيان دىبوو، خۇيان بۇ نامادە نەكردبوو، فارس ئارى بوون، عەرەب سامى بوون، فارس مەجوسى و ئاگر و بت پەرسى بوون، عەرەب خوا پەرسى و موسولمان بوون، چونە ناوھوھ ناستەنگ بوو، لەگەل ئەوھدا توانيان بىبابان و شاخ، سارد و گەرم، عەرەب و عەجەم، سامى و ئارى پىكەوھ گرى بدن و يروباوھر و عەقىدەيان پى بگۆرن.

فارس و رۆم خۇيان ساز دەكەنەوھ

شارى ھەلوان كەوتبەوھ نىوان (سەواد) و (ھەرىمى چيا)، كەوتبەوھ نىوان دەشتى عەرەب و شاخى كورد، كەوتبەوھ نىوان عەرەب و عەجەم. عومەر دەيوست لەو نىوانەدا بوەستى، نامەي بۇ سەعد نووسى: لەويا بوەستن. خۆزگە لە نىوانى ئىمەو چيادا شاخىك يان شورەيەك ھەبوايە لە ئاگر. نە ئەوان بىانتوانىايە بىنە سەر ئىمە، نە ئىمە بچينە سەر ئەوان!

بەلام يەزدگورد پاشاي فارس، ھەرەكو لە (مەدائىن) پەيمانى شكاند. ئەم بۆچونەي خەلىفە عومەريشى بە ھىچ زانى و لە چەند لا يەكەوھ سوپاي كۆكردەوھ. نامەيشى بۇ ھەموو ھەرىمە كان نووسى كە خۇيان كۆبكەنەوھ و سوپاي بۇ بنىرن.

⁷⁹. تاريخ الامم الاسلامية. محمد خضرى بەگ، ص 220.

موسولمانه‌کان ماوه‌یه‌کی باش حه‌وانه‌وه، ئیش و کاریان جیبه‌جی ده‌کرد، شاری (کوفه) یان دروست کرد و شاری به‌سره‌یان فراوان کرد. سئ بنکه‌ی سه‌ربازیان دروست کردوو، سنوری کاریان بۆ دیاری کردن. ته‌شکیلاتی تازه‌یان کرد و سوپای نوئی زۆریان دروست کرد، عومر بپیریاری دابوو کاروباری ئیداری و کۆمه‌لایه‌تی ریک بخت، بۆ ئه‌و مه‌به‌سته زۆر بپیریاری ده‌کرد. نامه‌ی بۆ هه‌موو کارگیره‌کانی نووسی: (ئه‌وه‌ی زه‌ویه‌کی مردو زیندو بکاته‌وه بۆ خۆی ده‌بی. ئه‌وه‌ی زه‌ویه‌کی به‌جی هیشتوو و رای کردوو سئ سالی به‌سهردا چوو نه‌گه‌راوه‌ته‌وه. مافی به‌سه‌ریه‌وه نامینی).⁸⁰ به‌م جۆره‌ خاک و ئاوی به‌ پیتی هه‌موو ئه‌میر و ئاغا فارسه هه‌له‌اتوو ده‌کان دابه‌ش کرا به‌سه‌ر جوتیارانی ناوچه‌کاندا. له‌ نامه‌یه‌کی تر دا ده‌لیت: (هه‌ر که‌سیک پارچه زه‌ویه‌کی هه‌یه و، سئ ساله جیی هیشتوو و ئاوه‌دانی نه‌کردۆته‌وه و، خه‌لکانیکی تر کیلویانه و ئاوه‌دانیان کردوه‌ته‌وه، مافی ئه‌مانه‌یه). له‌ نامه‌یه‌کی تر دا له‌باره‌ی ئه‌و زه‌ویانه‌وه ده‌لیت: (ئه‌و زه‌ویه به‌جیه‌یلراوانه مافی خه‌لکی تره، ئه‌گه‌ر هی من یان ئه‌بویه‌کریش بیی).⁸¹

عومر نیازی نه‌بوو زیاتر له‌مه‌ بروت، سنوری خۆی دامه‌زراند، فه‌رمانده‌کانی گپرایه‌وه بۆ کوفه و به‌سه‌ره و بحرین، نه‌یه‌یشت له‌ ئیوان خۆی و مه‌دینه‌دا و، یاره‌کانی پیغه‌مبه‌ردا روبار و پرد هه‌بیی، نیه‌تی هیئا، کاروباری حکومه‌تداری له‌و هه‌ریمه‌ رزگارکراوانه‌دا دابه‌زرینی و مرگه‌وت و بانگه‌وازی ئیسلامی بگه‌یه‌نیته‌ شارو دیهات و دورترین خه‌لکانی سه‌ر سنوره‌کان، ئه‌وانه له‌ خواو پیغه‌مبه‌ر و قورئان و ئیسلام حالی بکات. به‌رده‌وام نامه‌ی ده‌نارد که له‌گه‌ل جوتیاراندا باش بن، ئه‌رکیان له‌سه‌ر سوک بکهن، کاریان بۆ ئاسان بکهن، هانیان بده‌ن هه‌موو خاکه‌ مردوه‌کان زیندوو بکهنه‌وه. یاسای (الارض لمن یزرعها) ی داهینا، زه‌وی و زاری زۆر و به‌ پیت و به‌راو و باخ و باخاتی ئه‌میر و ئاغا و ده‌ره‌به‌گه‌ فارسه‌کانی دابه‌ش کرد به‌سه‌ر هه‌ژاران و جوتیاران و بیکاراندا، سه‌ره‌ستی کردن له‌ کیلان و به‌ره‌م هیئان. جوتیاره‌کانی عیراق زۆر شانازیان به‌ عومره‌وه ده‌کرد، به‌ باوکی هه‌ژارو نه‌دار و جوتیارانیان ده‌زانی. به‌رده‌وام نامه‌ی ده‌نارد که له‌گه‌ل (ئه‌هلی زیممه) دا نه‌رم و نیان بن و سته‌میان ئی مه‌کهن، بیان پاریزن، ئه‌و په‌یمانیه‌ی که‌پیتان داون مه‌یشکینن. گاوه‌کان پئیان خۆش بوو موسولمانه‌کان حوکمیان بکهن، هه‌تا رۆمه‌ گاوه‌کانی براو هاودینیان. به‌ به‌رده‌وامی ئی‌یان موسولمان ده‌بوو، جزیه‌یان له‌سه‌ر خۆیان هه‌لده‌گرت.

ئه‌مه‌ زیاتر له‌ سالی خایاند. چاکسازی زۆر کرا. عومر نامه‌ی بۆ سه‌عد نووسی: ئاگاداری جوتیاره‌کان بکه. مالیان ئی تیک مه‌ده، چیت بۆ جوتیاره‌کانی پیشوو کردوه، بۆ ئه‌مانیشی بکه. (به‌لام له‌ پر هه‌وال هات بۆ سه‌عد) که فارس و رۆم هه‌ردوکیان قه‌ره‌بالغیکی زۆریان له‌ (ماسیزان) و (تکریت) کۆکردۆته‌وه و به‌ ته‌مای هیژشن. سه‌عد نامه‌ی بۆ خه‌لیفه‌ عومر نووسی. خه‌لیفه‌ عومریش ناچار بوو رای پیشووی بگۆڕی و خۆی کۆ بکاته‌وه له‌به‌ر ئه‌م هۆیانه:

- 1- له‌به‌ر پاراستنی ئه‌و ده‌ستکه‌وتانه‌ی که به‌ده‌ست هاتوو.
- 2- بۆ پاراستنی هیمنی و ئاسایشی ولاتی ئیسلامی.
- 3- پاراستنی گیانی سه‌رباز و خه‌لکی شاره‌کان له‌ هیژشی دوژمن.
- 4- لی‌دانی ئه‌و هیژه‌ په‌رته‌وازه‌ کۆکراوه‌یه، هه‌تا جاریکی تر زاتی ئه‌وه نه‌کات خۆی به‌ پیوه‌ بگریی.⁸²

⁸⁰ رسائل الفاروق. رساله رقم (280).

⁸¹ رسائل الفاروق. ص 156.

⁸² تاریخ ایران، د. فاروق عمر، ص 23، بغداد 1989.